

spinal anılar 5

spinal anılar

Dr. A. Fahir Özer

Tarihleri tam olarak anımsamıyorum ama 1990'lı yılların başlarında Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesinde öğretim üyesi olarak çalışıyorum ve o zaman idealim kafa kaidesi cerrahisi öğrenmekti. Bir tıp fakültesi öğrencisi bana babasının graflerini getirdi, omurlardan birinde patolojik bir çökme kırığı vardı ve cerrahi yapılması gerekiyordu. Hastayı yatırdım ve ortopedi bölümünden konsültasyon istedim. Ben vertebrektomi yapacağım. Hocanızda yurt dışında bir takım yeni vidalama teknikleri çıktığını ve bunların kurslarına giderek eğitim aldığını bana anlatmıştı (hocanın ismini vermiyorum). Vertebrektomiden sonra stabilizasyon için çağıracağım. Ertesi gün ameliyata girdik ve ben vertebrektomiden sonra kendisine haber ilettim. Gelebileceğini ve enstrümantasyona başlayabileceğini bildirdim ve steril bir şekilde hasta başında beklemeye başladım. Biraz sonra uzmanı gelerek “.....hocam geliyor ama sizin ameliyatta bulunmanızı istemiyor” dedi. İnanamadım ve çıktım. Ama kendi kendime karar verdim. “Omurga cerrahisi yapacağım”. Ertesi hafta gelen bir torakal 12 kırığına genel cerrahideki bir arkadaşım ile beraber toraks ve batını açarak ve açarken de firmanın kitapçığını sayfa sayfa çevirerek Kaneda ameliyatı yaptım. Bu Türkiye’de yapılan iki veya üçüncü ameliyatı.

O yıllarda Antalya’da (yanılıyor olabilirim ama) ikinci Türk Ortopedi Derneğinin uluslararası toplantısına katıldım ve orada zayıf ince uzun boylu bir meslektaşım ile, Dr. Mehmet Zileli ile tanıştım. Bana omurga cerrahisi ile uğraşmaya başladığımı söyledi ve hayret ettim ve benim gibi de düşünenler varmış diye içimden geçirdim ve çok sevindim. Birlikte konuşarak şuna karar verdik “birbirimizden destek alarak omurga cerrahisini yapıldığı son şekli ile okuyarak, uluslararası toplantılara katılarak ve öğrendiklerimizi yaparak bir bilgi birikimi oluşturacağız ve daha sonra toplantılar düzenleyerek ve kongrelerde, oturumlarda konuşarak ve bildiriler sunarak öğrendiklerimizi tüm bu işle uğraşmak isteyen tüm nöroşirürjiyenlere anlatacağız” dedik ve ayrıldık.

Bir sene anterior ve posterior omurga cerrahisi bilgi birikimimizi toparlayarak bir araya geldiğimizde toplantılar yapacak ve omurga okulları düzenleyecek bir sermayemizin oluştuğunu gördük ve aynı yıl yanımıza bu işe hevesli iki kişi daha katıldı. Dr. Murat Hancı ve Dr. Kemal Koç. Onları Dr. Palaoglu ve Dr. Naderi izledi. Bu arada gelecek en kısa zamanda bir kitap yazmaya karar verdik. Bir sene içinde son derece yeterli ve tüm ülkede çalışan meslektaşlarımızın karınca karınca bilgi ve becerisi oranında bu kitaba katkıda bulundu. Toplantı veya eğitim semineri düzenlemek kolay da tüm nöroşirürji uzmanlarının toplandığı kongrede bildiri sunmak zor çünkü bildirileri seçecek bir bilimsel komite yok. Her şeyden anlayan toplantıyı ve düzenleyen üç, beş kişinin “sen, ben, Abdullah” şeklinde toparladıkları komite bildirilerin bilimsel değerine karar veriyordu ve bildirilerin hepsinde nedense poster oluyordu. Toplandık ve aramızda tartıştık. Ayrı bir dernek kursak çok iyi ama ana derneğe zarar vereceğiz ve buda hiç istemediğimiz bir şey. O zaman derneğe bağlı bir alt grup oluşturalım ve spinal cerrahi grubunu kuralım ve derneğin çatısı altında çalışalım diyerek bir karara vararak o zamanki dernek başkanını Dr. Yamaç Taşkın’ın kapısını çaldık ve durumu anlattık. Kendisi bu öneriyi memnuniyetle karşıladı. Onu minnetle anıyorum çünkü o olmasaydı gruplar olmayacaktı. Çünkü camiada kıyamet koşturdu ve inanın koparanların çoğu da daha sonra TNDER’i arkadan kallesçe vurmaya çalışan ama başaramayanlardı. Ama Dr. Yamaç Taşkın ağırlığını koydu ve yalnız spinal cerrahi grubunu değil diğer grupları da kurdu. Grupların çalışma prensipleri yazıldı ve her sene kongrede her grup kendisi ile ilgili toplantıları düzenlemeye ve gelen bildirileri değerlendirmeye başladı. Spinal cerrahi grubu olarak yine her sene iki sempozyum yapmaya ve ferdi uluslararası toplantılar, grubun bünyesinde yerel toplantılar düzenlemeye başladık. Yurdun her yanına bir karşılık beklemeden ameliyatlara gittik ve çalışmak isteyenlere kapımızı açtık. Birde baktık ki bir bölükken tabur ve taburken ordu olmuşuz.

Spinal vidalar çok yüksek paralarla yurdumuza geldiği için Dr. Zileli ile birlikte yerli rutin cerrahide kullanılabilen anterior ve posterior, lomber ve servikal cerrahiler için vida sistemleri tasarladık, Üretildi ve yıllarca kullandık. Her yerde omurga cerrahisi ile ilgilenen ve olanakları ile yapmaya çalışan birçok üyemizin yetiştiğini gördük. Bu insana büyük bir zevk veriyor.

Bir sürü ciddi bilimsel makale impakt değeri yüksek dergilerde yayınlandı. Örneğin Dr. İplikçioğlu, Dr. Dalbayrak ve Dr. Yılmaz ve Dr. Kaptanoğlu'nun geliştirdiği cerrahi teknikler basılırken yine Dr. Türkmen'in anterior yapay vertebra cismi enstrümanı, Dr. Şenel'in omurgadan kırık vidayı çıkarma seti belirli bilgi birikimleri sonucu ortaya çıktı.

Her sempozyumdan sonra güncel bilgiyi ihtiva eden kitaplar yayınlandı. Yurt dışına kitap bölümleri yazıldı. Klinik tedaviye giren ve yapılması ülkemizde hayal olan birçok ameliyat klinik rutinin bir parçası oldu. Ve biz çok mutlu olduk.

Meslektaşlarımız arasında sevimsiz işler yapanlarda oldu ve araştırdığımızda onların hiç birinin bu bilgi yumağının içinde olmadıklarını tespit ettik. Bunun yanı sıra bizim yanlış işler yaptığımızı Sağlık Bakanlığına bir rapor düzenleyerek, aramızdan grubu şikayet eden, yurt çapında bazı ameliyatların yapılmasını engelleyen ve meslektaşlarımızın arkasından rapor düzenleyen de oldu. "Hile ve ihanet güçsüz insanların işidir" ve "Bilmeden yapılan hata yanlışlık, bilerek yapılan hata ise ihanettir" diyerek bu sevimsiz anılarımızı unutmuyarak geçelim.

Bugün omurga cerrahisi ülkemizde dünya çapında yapılmaktadır ve ortopediyi bir tarafa bırakırsak nöroşirürji pratiğinin önemli bir kısmını oluşturmaktadır. Genç arkadaşlarıma yenilikleri izlemelerini, tasarladıklarını çekinmeden yapmalarını, yazmalarını ve yazılan yazıları da alıntılarını ve birbirlerine destek olmalarını öneriyorum. Her başarı ekip işidir.